

ført i Udlandet og i København og Frederiksberg, men ikke i saa stort Omfang. Jeg skal gøre opmærksom paa, at i adskillige Købstadkommuner giver man allerede nu en 3 Maaneders Efterløn. Jeg synes, at det er ganske naturligt, at Staten følger efter. Tiden lige efter Mandens Død er den i økonomisk Henseende vanskeligste Tid for Enken og Børnene. Idet jeg meget vil anbefale, at dette Lovforslag nyder hurtig Fremme, synes jeg dog, at det havde været naturligt, at Lovforslaget endte med at sige: Dette Lovforslag træder i Kraft straks, medens det efter Ordlyden først træder i Kraft en vis Tid efter Bekendtgørelsen i Lovtidenden, saaledes at der vil gaa nogen Tid, inden det kan træde i Kraft. Jeg synes, det er en Uretfærdighed overfor dem, hvis Forsørger dør indenfor Tidsrummet, fra vi har vedtaget Lovforslaget, til det træder i Kraft. Hvis Lovforslaget traadte i Kraft straks, vilde alle de, hvis Forsørger dør, efter at Loven er vedtaget af Rigsdagen, kunne komme til at nyde godt af Forslaget. Jeg skal imidlertid ikke stille noget Forslag i saa Henseende, da jeg meget ønsker, at Lovforslaget hurtigt maa blive vedtaget, og derfor anbefaler det til hurtig Fremme.

Kragh: Ogsaa det Parti, jeg tilhører, ser med Glæde dette Forslags Fremkomst, idet vi mener, at der derigennem opfyldes et Krav, der fra Tjenestemændenes Side har været næret og fremsat igennem en Del Aar; og som det i Virkeligheden er ganske billigt at imødekomme, idet de Forhold, der kommer til at foreligge i hvert Fald i den første Tid efter Forsørgerens Død, er særlig vanskelige. Jeg kan ogsaa paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til hurtig Fremme, men jeg vil dog gerne benytte Lejligheden til at rette en Forespørgsel til den højtærede Finansminister, idet det synes mig, at dette Forslag ikke i tilstrækkelig Grad i sin Form — om end det maaske nok kan fortolkes saaledes, at der intet bliver i Vejen for Realitetens Vedkommende — svarer til de Krav, der kan rejses i vor Tid, hvor Forholdet nemlig er det, at Tjenestemanden ikke altid er et mandligt Individ. Der er ikke noget som helst i Vejen for, at man kan være gift med en kvindelig Tjenestemand, og naar hun dør, vil Enkemanden og Børnene maaske blive ligesaa vanskeligt stillede, som Enken efter en mandlig Tjenestemand vil blive det, naar han falder bort. Jeg vil derfor rette det Spørgsmaal til den

højtærede Finansminister: Hvilken Fortolkning af denne Lovs § 1 vil man bringe til Anvendelse i Tilfælde af, at det er en kvindelig Tjenestemand, der dør og efterlader sig Børn og Enkemand? Vil man i saa Tilfælde yde en lignende Begunstigelse ved at udbetale 3 Maaneders Lønning, som der her gives Tilsagn om til Enken efter en mandlig Tjenestemand? Jeg haaber, at Ministeren vil fortolke § 1 paa den mest humane Maade, og skal dermed anbefale Lovforslaget til hurtig Fremme.

Trier: Jeg skal ikke komme ind paa det Spørgsmaal, der er rejst af den ærede sidste Taler. Jeg antager, at der er et almindeligt Ønske om at føre dette Lovforslag gennem Tinget saa hurtigt som muligt, saa meget mere, som der her er Tale om Liv og Død. For hver Dag, der gaar, inden Lovforslaget bliver vedtaget, risikerer man jo at stille dem, der hører ind under det, uheldigere, end om det f. Eks. var blevet vedtaget Dagen i Forvejen. Døden kan banke paa hvert Øjeblik, det skal være. Derfor tillader jeg mig at anbefale, at man ikke blot tager Spørgsmaalet op til velvillig, men ogsaa til hurtigst mulig Behandling.

Finansministeren (Brandes): Jeg takker for den velvillige Modtagelse. Naar det er blevet sagt af det ærede Medlem, der førte Ordet paa det konservative Partis Vegne, at det var urimeligt, at der ikke i Lovforslaget stod, at det traadte i Kraft straks, saa vil jeg gerne sige, at efter at man i mange Aar overhovedet har betænkt sig paa at fremsætte et saadant Lovforslag — i alt Fald har man ikke imødekommet Kravet derom —, og efter at et saadant Lovforslag endelig er blevet fremsat fra min Side, forekommer det mig lidt urimeligt, at man nu regner med enkelte Dage, skønt man, som sagt, tidligere ikke har betænkt sig paa at udsætte i Aar. Jeg er imidlertid ganske enig i, at der bliver en Uretfærdighed, hvis en Mand skulde dø i den allerførste Tid efter Lovforslagets Vedtagelse, og hvis Enken havde Krav paa den Efterløn, der her er Tale om, eller Enken skulde dø og Børnene havde Krav paa den og disse Krav saa ikke kunde opfyldes, fordi Loven ikke var traadt i Kraft, selv om Lovforslaget blev vedtaget i Dag og stadfæstet i Statsraadet, hvilket, hvis man virkelig vil gaa til en hurtig Gennemførelse, som der her synes at være Tale om, kunde ske allerede paa Lørdag. Imidlertid kan jeg saa vidt mu-